

7.

Et gammelt Rim

(meddelt af C. J. Brandt, efter et Papirhaandskrift.

Gl. Kgl. Saml. Nr. 3427 i 8vo.)

Wor herre gick i syn ørtther gard
 Alle hans wwener omkring hannum war
 wor herre løffte op syn skønnæ bro
 saa blideligh han oppa syn wwen saa

Thet seygher war herre ihesus cristh
 hwo ydmygelig oc gudelig være wist
 ok regnæ sig mynst wærdug at være
 i hiemmerige fangher han hedher ok ære

Paulus seygher

Tenck thet ydersste hwat ta kann skœe
 thyne wenner robe affwy oc vee
 intthet følger teg tha tiill græffwe
 aff althet tw hæffuer sænket i thyne dage

Petrus segher

Vilttw fortienne hiemmerige
 fly ondt oc løff ta gudelige
 aff ondt wanne søndher tw manghen stwndt
 natwrlig gjør tw thet ingelundt

Johannes

Hwo thenne verszens glede hæffuer saa kyer
 at han for glemmer then i hiemmerig er
 ner dødhen kommer oc han wijl rade
 tha er han skelder wed then bode

Jeronimus segher

Hwo altid wel i wærdhen moo
 oc altidt [alting] wijl effter hanss vilie gaa
 thet er visseste theggen her
 at han gwdh ey er meget kier (jfs. Dsk. Psalmedigtn.
 XXVII, v. 33.)

Ambrosius syger

Man tør ther ey aff høfferdig blyffue
 at gud wjl hannwm got løcke giffwe
 gud ma then snart fra hannum thage
 som hannum ey tacker i alle syne dage

Augustinus syger

Lad thine word være alle sant
 borge ey mere ænd tw betalle kant
 wndre møgghet oc tall ey alt
 tenck well hwat tw thale scalt (sst., v. 34.)

Gregorius syger

Vij ære alle fremmede gyesste
 wij byghe her slot oc store fesste
 ieg wndrer hwij wij bygge ey mwwr oc booeer
 ther som wij skwlle ewyndelig bwo (sst., v. 3.)

Dauid diet

Hwo sit hoff tijl rygdom wyll wende
 han fanger gerne aff wærdhen ondt ende
 han fanger then ey i graff met seg
 men heluedis pynen ewindelig (sst., v. 35.)

Sallomon seyer

Jeg thet for sandhen seye wjl
 then førsste wijssdom som fyndis tijl
 er at elsske then metijge gwd
 at holle hans hellige ord oc bwod

Isaias sygher

Hwre tør tw tegh i thit leffnet giffue
 som tw wilt nødet døder bliffue
 effther thet leffnet thw haffwer hære
 sa wjl gerne tit endelig være

Daniel syger

Inthet mon gwd hadeligere være
 thet syger ieg teg opa min ære
 høfferdighet om tw thet faar staar
 thy hwn offwer alle søndher gaar

Johannes sygher

Vere tig alle tijde æne
 oc holt thine thancke hœffwesske oc rene
 oc (holt) fore øgn the x gudz bwd
 oc ther tijll elsk offuer altijng gud

Jeremias seyer

Godz oc lande nødis wij offuer at gyffue
 ware gerninger skule met oss blyue
 thij skule vij altiitd velgøre
 then stwnd wij her i werdhen ære

Dauid sygher

Seriffte mol for wdhen angher
 thet er æn were som swigh ther thet trengher
 en bøn for wden ydmygelighed
 thet [er] forloret oc taffuet arbejde

Frydanck syer

Tenck hwat tw est oc tw skalt være
 oc fricte hwort som tw skalt fare
 kant tw tet tencke i jøderig
 tha blyffuer tw salyg i himmerig

Gregorius syger

Hwadt skal wærssens rigdom oc ære
 men iegh skal thet i dødhen ombere
 wærssens godt thet kommer oc farer
 himmerigis glede ewindelig warer

Barnardus sygher

Althet wndt wij thole her
 thet mwne alt for war sønder være
 giorde wij (altiitd) som oss bodet ære
 tha haffde oss gud ewindelig kiere

Isodorus seygher

Gudz ordt skulle wij lære oc høre
 giemme them well oc effther them giøre
 tha bleffue wij søllig tijl ewindelig tijd
 oc gud han bliwer oss altid blijd

Dionisyus syer

Tenck wel met tegh sielwer alt
 hwat thw est oc hwat tw være skalt
 kandt tw thet tractere oc bessynde
 tha giør tw søndhen møget tyss mynde

Rabanws seyer

Sorrig fwlt hiert skalttw hoffswalle
 oc inghen mand skalttw forthalle
 regne theg sielwer then søndigiste at wære
 thet wijl ieg tegh for got raad lære

Jeronimus seyer

Hwo som trohe thenne stackede rijd
 at hwn skal wære tijl ewijg tijd
 han seg sielwer dømme maa
 at han gar pa æn reyenebo at sta

Katho seyer

Then dag mattw weel hellig scriffue
 ther tw kant udhen søndhen bliffue
 then dygd offwer alle dygdher gaar
 at man mod ond begering staar

Frydanck seyer

Jeg haffuer goodtz meg hører ey tijl
 ieg weed ey hwre tet løde wijl
 thet standher ey tijl myt bwd
 æn ieg fortherer oc gijffuer gud
 at thee tysse ærinde som screffne stande
 tha fangher tw priss offuer alle lande
 kloge messthere i dybe konst
 haffue thennem dicttit aff søndherlig gwnst
 thij wære scal weell at mercke,
 bode aff legemen oc sa aff kleroke
 mercke wij thennem for udhen gammen
 tha fa wij himmerige alle sammen
 amen
